

РЕШЕНИЕ

№ 23841

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9050** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник директора на ТД на НАП С., чрез процесуален представител юрисконсулт Р. против решение № 2445 от 22.05.2024 г., постановено по анд № 16769/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав.

С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 725156-F714480/11.09.2023 г., издадено от зам. директор на ТД на НАП, с което на основание чл. 5, ал. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ) на „Авиамед“ ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 30 406,79 лв. за нарушение на чл. 3 ал. 1, т. 2 от с.з.

С доводи за неправилност на обжалваното решение, както и че последното е постановено в противоречие с материалния закон, при съществено процесуално нарушение на производствените правила касаторът претендира неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление. Счита за неправилни изводите на въззивния съд, че е налице нарушение на чл. 34 от ЗАНН. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

От страна на ответника е постъпил отговор на касационната жалба с развити

подробни съображения за правилност на решението на СРС. В следствие са представени и бележки в същия смисъл.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрисконсулт Б., поддържа жалбата Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, редовно призован, чрез адвокат С. оспорва жалбата на основанията, подробно изложени в същата. Претендира присъждане на разносните по делото като сочи, че договореният от него хонорар е за двете съдебни инстанции, видно от договора за правна помощ, представен пред СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

По делото няма спор по фактите. След извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, в офис В. при ТД на НАП В. Т., находяща се в [населено място] било установено, че в периода 30.05.2022 г. – 30.06.2022 г. от „Авиамед“ ЕООД са извършени плащания в брой по седем фактури, издадени от доставчик „Фикс Комерс“ ЕООД, всяко едно от които на стойност по 10 000 лв., представляващи част от парична престация по договор, чиято стойност е равна на или надвишава 10 000 лв., с което дружеството е нарушило разпоредбите на чл. 3, ал. 1, т. 2 от ЗОПБ. Било установено, че така извършените плащания не попадат в изключенията от приложното поле на ЗОПБ, изчерпателно посочени в чл. 2, т. 1-7 от ЗОПБ. Във връзка с констатираното нарушение до дружеството е била изпратена покана на 17.05.2023 г. за съставяне на АУАН. Последният е съставен по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Въз основа на него е издадено и процесното НП.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че АУАН е съставен извън срока по чл. 34 от ЗАНН, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила, поради което е отменил НП.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо. Възприетите фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства, а и те не са били спорни между страните. За да постанови същото, първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) е допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, изразяващо се в съставянето му след изтичането на преклузивния срок. Тези изводи се споделят от касационната инстанция.

Настоящият съдебен състав счита, че районният съд е направил правилна преценка относно това, че административнонаказващият орган не е спазил преклузивния срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. В цитираната разпоредба от ЗАНН са изчерпателно изброени законите, нарушението на които обуславя по-дългия давностен срок. Видно от оспореното НП, същото е издадено на основание чл. 5, ал. 1 от ЗОПБ, за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1

от същия закон. В чл. 34, ал. 2 от ЗАНН не е визиран изрично ЗОПБ, поради което, както правилно е приел СРС, приложим е текстът на, ал. 1. Административният орган е възприел дата за извършване на на нарушението 30.06.2022 г., а АУАН е съставен на 06.07.2023 г., т.е. е изминал период от една година, поради което не е следвало да бъде образувано административно производство. В настоящия случай, между страните няма спор относно това, че в отговор на искане за предоставяне на документи от 15.12.2022 г., от страната на дружеството са изпратени копия на 18.01.2023 г. с придружително писмо за представяне на документи, в едно с приложения към тях. В процесния случай, срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН следва да се определи съобразно момента на узнаване на фактите по извършеното предоставяне на сумата по паричен заем в брой, т.е. същият започва да тече от датата на изпращане на информацията обективизирана в придружително писмо от „Авиамед“ ЕООД – 18.01.2023 г., в която са изпратени на органите на приходната администрация именно процесните фактури и фискални бонове. След посочената дата не са били изпращани други документи. Това обстоятелство е потвърдено от актосъставителя при разпит в съдебно заседание от 24.04.2024 г. Нарушителят е станал известен на наказващият орган в момента на получаването на придружителното писмо, в едно с цялата документация, включително и фактурите, които са обосновали доводите за ангажиране на отговорността на дружеството, поради което следва да се приеме, че тримесечният срок, съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, е изтекъл на 18.04.2023 г. От този момент административнонаказващият орган е имал възможност служебно да направи обоснован извод, дали е извършено административно нарушение или не. Видно от доказателствата по делото, АУАН е съставен на 06.07.2023 г., т.е. след изтичане на тримесечния срок, поради което не е следвало да бъде образувано административнонаказателно производство.

Това прави административнонаказателното производство недопустимо. Сроковете по чл. 34 от ЗАНН са от категорията на процесуалните давностни срокове, с изтичането на които се погасява правото на административнонаказващия орган да образува административно-наказателно производство.

На основание на изложеното съдът приема, че решението на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно постановено, и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2445 от 22.05.2024 г., постановено по анд № 16769/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

